

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 636/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 6T/4/2020 takto

rozhodol:

- Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu v konaní o proti nemu podanej obžalobe. Bez toho, aby k ústavnej sťažnosti priložil dôkaz o tomto inom zásahu do jeho základného práva, nekonkrétne opisuje priebeh konania a odkazuje na rozhodnutia ústavného súdu.

2. Konkrétne postupy všeobecných súdov v konaní o jeho obžalobe sú zrejmé z neautorizovanej prílohy k ústavnej sťažnosti, z ktorej vyplýva, že obžaloba bola podaná v januári 2020, prvý rozsudok okresného súdu z marca 2021 bol vo výroku o treste zrušený rozhodnutím krajského súdu z novembra 2021 a o odvolaní sťažovateľa proti druhému rozsudku okresného súdu z januára 2023 rozhodol krajský súd vo februári 2024. Tento právoplatný rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/53/2023 z 8. februára 2024 je zverejnený na stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a bol ním zrušený výrok rozsudku okresného súdu z 26. januára 2023 o treste s tým, že vzhľadom na to, že rozhodnutie o vine sťažovateľa nadobudlo právoplatnosť ešte 18. novembra 2021, sťažovateľovi bol po zrušení predchádzajúcich piatich výrokoch o treste v iných konaniach uložený súhrnný trest odňatia slobody na sedem rokov a šesť mesiacov.

II.

3. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) možno prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou sťažnosťou, len ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

4. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci sťažovateľa dôvod na jeho materiálne vedenie či už výzvou sťažovateľovi na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo zisťovaním stavu konania na okresnom súde. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva, tak ako to predpokladá § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Primárne pripojenie a sekundárne navrhnutie dôkazu je obligatórnou zákonom vyžadovanou náležitosťou ústavnej sťažnosti. Nie je dôvod takýto nedostatok zákonom predpísanej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Preto pre nesplnenie tejto zákonom ustanovenej náležitosti bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. Okrem toho je zo zverejneného rozsudku krajského súdu zrejmé, že namietané konanie na okresnom súde je právoplatne skončené. Ústavná sťažnosť musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci (IV. ÚS 73/05). Ak v čase podania ústavnej sťažnosti už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o ústavnej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu